

Vergaderjaar 2009–2010

30 826

Voorstel van wet van de leden Van Velzen en Waalkens houdende een verbod op de pelsdierhouderij (Wet verbod pelsdierhouderij)

C

BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN VOEDSELKwaliteit MET ANTWOORDEN OP VRAGEN BIJ HET VOORLOPIG VERSLAG

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 4 november 2009

In het voorlopig verslag dat de vaste commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit over het initiatiefwetsvoorstel van de leden Van Velzen (SP) en Waalkens (PvdA) heeft uitgebracht, stelden de leden van de SP-, de PvdA- en de CDA-fracties ook enkele vragen aan de regering. Graag beantwoord ik deze vragen.

De leden van de SP-fractie, mede namens de leden van de PvdA-fractie, vragen of het initiatiefwetsvoorstel verbod op de pelsdierhouderij naar mijn mening een letterlijke invulling is van de motie Swildens-Rozendaal c.s. van 1 juli 1999 waarin de regering wordt verzocht: (1) zo spoedig mogelijk een groeistop op het bedrijfsmatig houden van nertsen af te kondigen; (2) maatregelen voor te bereiden, teneinde het bedrijfsmatig houden van nertsen te beëindigen.

De achterliggende gedachte van de motie is dat de nertsen solitair levende roofdieren zijn die bij bedrijfsmatige productie in hun welzijn worden aangetast, en dat het doel van bontproductie de instandhouding van de bedrijfsmatige nertsenhouderij niet rechtvaardigt. Het initiatiefwetsvoorstel is opgesteld vanuit dezelfde gedachte.

De motie Swildens-Rozendaal dateert van 1 juli 1999 en is daarmee 10 jaar oud. In de tussenliggende periode is er veel gebeurd. Mijn voorganger Brinkhorst heeft een voorstel gedaan om te komen tot een verbod. De regering heeft in 2003 het wetsvoorstel inzake het verbod op de pelsdierhouderij echter ingetrokken en tegelijkertijd zijn toen de welzijnsnormen voor het houden van nertsen aangescherpt. Het bedrijfsleven heeft hiervoor investeringen moeten doen. De belangenafweging die door de initiatiefnemers wordt gemaakt is dus niet de afweging die door het kabinet wordt gemaakt. Dit geldt temeer nu de nertsenhouders gedurende de overgangstermijn moeten blijven investeren in welzijnsvriendelijke huisvesting.

De leden van de CDA-fractie vragen of LNV kredietfaciliteiten beschikbaar gaat stellen voor het financieren van nieuwe welzijnsinvesteringen die tot 2014 gedaan moeten worden door de nertsenhouders.

In de regeling van werkzaamheden in de Tweede Kamer van 3 maart jl. heeft het Kamerlid Koopmans (CDA) gevraagd om een gezamenlijke brief van de minister van Financiën en de minister van LNV waarin wordt aangegeven of het kabinet middelen ter beschikking wil stellen voor het mogelijk saneren van de nertsenhouders. In de brief van 20 maart jl. reageerde ik mede namens de Minister van Financiën op deze vraag. Ik heb aangegeven dat het kabinet in het algemeen van mening is dat, indien het initiatief wordt genomen tot een wetsvoorstel, de indieners zelf dienen aan te geven hoe het wetsvoorstel kan worden gefinancierd. De indieners hebben in verband met het financieringsvraagstuk aangegeven een overgangstermijn voldoende te achten en hebben geen aanvullende financiering geregeld.

Op de begroting van LNV is op dit moment geen ruimte beschikbaar om kredietfaciliteiten te verstrekken voor het financieren van de desbetreffende welzijnsinvesteringen.

De leden van de PvdA-fractie vragen aan de regering aan te geven hoe zij de verhouding van dit wetsvoorstel ziet tot het EVRM.

Tijdens de behandeling van het initiatiefwetsvoorstel in de Tweede Kamer heb ik mijn visie gegeven op de verenigbaarheid van het wetsvoorstel met het EVRM. Op grond van het Eerste Protocol van het EVRM heeft iedereen recht op het ongestoord genot van zijn eigendom. Het Protocol geeft aan dat hierop twee uitzonderingen mogelijk zijn: eigendom kan ontnomen of gereguleerd worden.

Of sprake is van «ontneming» of «regulering» van eigendom is van invloed op een eventuele schadevergoedingsplicht door de overheid en ook op de hoogte van de schadevergoeding.

Uit de Nederlandse rechtspraak blijkt dat bij rechtmatig overheidshandelen alleen onevenredige schade vergoed hoeft te worden die op een beperkte groep burgers drukt. Een schade is onevenredig als deze buiten het normale ondernemersrisico valt. Rechtmatig overheidshandelen is immers een normale maatschappelijke ontwikkeling. Iedereen kan met dit handelen geconfronteerd worden en de schade mag in beginsel voor rekening van getroffen personen gelaten worden. Verder speelt bij de vraag of sprake is van onevenredige schade nog een aantal andere criteria een rol, bijvoorbeeld voorzienbaarheid en causaal verband.

Overigens heb ik tijdens de Tweede Kamerbehandeling van het initiatiefwetsvoorstel aangegeven dat het verbod op de pelsdierhouderij regulering van eigendom betreft.

De leden van de SP-fractie vragen of het juist is dat ik heb gesteld niet voornemens te zijn uw contraseign te onthouden bij aanneming van onderhavig initiatiefwetsvoorstel.

Ik heb geen uitspraak gedaan over het al dan niet onthouden van mijn contraseign. Wel heb ik – in mijn adviserende rol in dit proces – naar de Tweede Kamer eerder uitgesproken dat het kabinet geen voorstander is van het verbod op de pelsdierhouderij.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
G. Verburg